

- У Европској комисији се разговарало о томе да ли треба да се придружимо руско-српском пројекту изградње регионалног центра за ванредне ситуације у Нишу. Ми не видимо корист од прављења регионалне структуре јер сматрамо да координација мора да се води из једног центра - каже за „Блиц“ европска комесарка за међународну сарадњу, хуманитарну помоћ и реаговање на кризне ситуације Кристалина Георгиева која води и Европски механизам за цивилну заштиту.

- Прављење регионалне структуре донело би веће трошкове и више конфузије у моменту реаговања. Ако имате шумски пожар у Бугарској и поред Европског механизма за цивилну заштиту имате и балкански регионални центар, питање је ко одговара Бугарској на позив. Најбоље је да зову једно место, одакле ће се покренути тимови за помоћ из суседних или других земаља чланица. Превише куvara у кухињи може да поквари јело.

Да ли ЕУ смета руско-српски пројекат у Нишу?

- Русија и Србија могу да развијају билатералну сарадњу, а државе чланице могу да имају билатералне односе са другим државама. Само не желимо да стварамо нове ентитете и да улажемо новац у нешто што није већ постојећи механизам.

Да ли је неко од српских званичника показао интересовање да Србија постане члан Европског механизма за цивилну заштиту (ЕМЦЗ)?

- О томе се разговарало. Ту могућност Србија ће имати када добије статус кандидата за улазак у ЕУ. Са Македонијом смо потписали меморандум о разумевању, а Хрватска је чланица од кад је постала кандидат за ЕУ.

Може ли Србија да тражи помоћ ЕМЦЗ, иако није чланица ЕУ?

- Да, можете, чак иако нисте чланови. Прошле године механизам је покренут 29 пута. Једанаест пута су то биле земље чланице, четири пута земље суседи које имају тенденцију да буду чланице ЕУ, а остале су биле треће земље које нису ни у суседству нити чланови, попут рецимо Јапана.

Коликим буџетом располажете?

- Тренутно то је 13 милиона евра, и то је новац који служи за развој, трошкове транспорта и обуке, као и за вођење центра за праћење (мониторинг). Поред ових средстава, међутим, важан је допринос наших чланица јер оне су те које дају људство и опрему без надокнаде, а ми плаћамо транспорт. На тај начин ми омогућавамо тимовима тих земаља да стигну где год је њихова помоћ потребна или затражена.

Да ли је то довољно новца?

- Чланице ЕУ су спремне да дају још новца и очекујем да ће се износ од 13 милиона евра утростучити. Са тим - то ће бити довољно. Ми не желимо да имамо пет ватрогасаца само у Бриселу, већ у свим земљама, одакле могу бити ангажовани свуда где је то потребно.

Бојана Анђелић

(Блиц)